

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

III. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Federico Fregosio Archiepiscopo Salerni,
S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

putares. Quamobrem hæc in illa. Paulus nobiscum est: nec fuit
me diutius in expectatione sui esse: extremo enim Sextili ad nos
redit, et quæ nunc totus in Græcis literis: quod si perfecit studiū,
non dubito, quin omnia deinde facilia sit habiturus. Nos nihil
scribimus impresentia, legimus autem libentissimè: multasq; &
magnas iam partes Aristotelicæ doctrinæ transegitimus, impri-
mis τὰ πρῶτα τὰ φυσικά: in quibus visum sumus nobis non pauca
subtilius & acutius comprehendisse, quàm antea. O te si haberē,
quo cum communicarem nihil crede mihi fieri posset beatius.
Hæc enim animi lætitia, ac in studiis voluptas socium requirit:
sine quo non illa quidem manca est: sed esset ea mediisfidius hi-
larior tamen, atq; vberior. Paulus nondum tantis rebus par. Tu
maximo animo, præstantissimo ingenio, summa in me beneuo-
lentiæ, eximia scientia. Sed fortuna obstat, & quæ ipsam etiam
fortunam vincit necessitas. Ergo id ipsum ferendum est. Tuum
constitutum dandarum & militandarum literarum seruabo di-
ligenter. Bembo meo ascribes, quoties ad eum scripseris pluri-
mam meis verbis salutem. Tu vale, & nos dilige: quod te facere
ita non dubito, vt nihil habeam tuo in me amore nec certius, nec
incerdidius. Vale. IX. Calend. Feb. M. D. XXX. Carpentora act.

III.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.

Federico Gregorio Archiepiscopo Salerni, S.P.D.

Quoniam in Gallia esses, crebro commcabant inter nos literæ:
quod fiebat tum propinquitate locorum & regionum (mi-
nus enim magnis omnino & spatiis viarum & difficultatibus in-
tercepti eramus) tum quòd eorum qui literas perferrent, maior
erat copia. Postea verò quam tu in Italiam profectus es, omnia
hæc nobis spissiora & difficiliora facta sunt. Quod mihi sanè ma-
gis est molestia. etenim eiusmodi sunt tempora, & ex impen-
dent res, vt si vnquam alais, nunc cum maximè tuum mihi con-
siliū & beneuolentiā requirenda sint. Quæ si vicinioribus in lo-
cis esses, parata mihi arbitrarer. quia abes longè gentium, nō illa
quidem mihi crepta, nec adeo tamen in promptu adesse mihi in-
telligo. Sed quid me angat, sollicitumq; habeat, etsi te per te satis
exultare arbitror, quòd eisdem affici te puto in hoc tempore
animi sollicitudinibus & curis, tamen aliquid tibi à me ea de re
putari esse scribendum: vt quoniā amore & optima in rem Chri-
stianam voluntate coniuncti sumus, nostras quoq; cogitationes
& consilia coniungamus. Inerebescit enim quotidie magis (vt
tate scis) de concilio rumor: cuius habendi multæ quidem sunt
causæ iustæ ac graues: ac si verè loqui volumus, etiam necessariæ.

D

Sed

Sed cequid sperandum ex eo boni sit, magna videtur esse considerationis: quæ fortaſſe ad nos nihil pertineret, niſi grauis officij onere premeremur. Quod præſtare debemus, non tam hominibus quidem, quibus (ſi bene coniectura vtor) ſancta & ſecura obſilia haud ita multis placitura ſunt: ſed præpotenti Deo, cuius tantis aucti beneficiis, nihil habemus neq; in vita, neque in fortuna, quod non pro illius honore & nomine effundere ſumus parati. Hanc ego ſententiam cum mihi tecum ſtatuum eſſe communem, reliqua iam ſunt communicanda inter nos: quod conſilium ſequi, & quemadmodum noſmet gerere debeamus. Nam ſi (vt dico) fructus eſt expectandus aliquis ex hoc principum Eccleſiæ & Episcoporum conuentu, qui ſit Chriſtiane Reip. profuturus: non dubium eſt, quin conueniamus, quemcumque fuerit in locum concilium indictum, nec laborem vllum diſcrimēque fugiamus: tamen ſi mihi ipſi, propter domeſticas alioque diſcultates, imbecillitatemq; corporis, futura ſit res moleſta. Sin autem, quod magis vereor, propter inextricabiles diſcultates temporum totum hoc remedium ad ſedandas diſcordias, & ad morbos ex animis tollendis inane futurum ſit, atq; irritum: eſt iam non parua deliberationis res, quid agendum nobis, & vtrum accedendum eò, an manendum domi in vigilia noſtra ſit, cum alterum fortaſſis conſilium inutile, alterum planè honeſtum ſemper habeatur. Hęc ego ſi mihi meipſi conſiderem, ex quiſita potius & explorata ſcriberem ad te: cum verd tantum tua prudentia conſidam, quantum meum perpetuum de tuo ſingulari ingenio iudicium poſtulat: peto a te & pro amicicia noſtra rogo, vt ſuſcipias totius negotij deliberationem atque curam: & ſiue habeam ſtatutum, quid tibi faciendum ſit, ſiue es deinceps conſtitutus, me omnis participem conſilij & voluntatis tue facias. Ego enim eo ſum animo, vt quicquid a te probatum fuerit, id vt licentier ſancteq; conſtitutum, ipſe quoque ſecutus ſim. Quare tu & de rumore ipſo, totaq; re, & de loco, temporeq; conueniendi, ſi quid habeas indagatum & compertum, facies me (ſi videbitur) tuis literis certiozem. Imprimisq; hoc ita cogitabis, ſi veniendum aliquid ſit, ſummoperè cupere me, quod ſine incommodo tuo fiat, contubernalem tibi eſſe. hoc mihi gratius atque optatius accidere nihil poteſt. Vale. VI. Calend. Februarij, M. D. XXX.

IV.

IAC. S ADOLETVS EPISC. CARP.
Federico Fregofio Archiepiſcopo Salerni, S. P. D.

Eti